

Quan en dèiem 'pinxadiscos'

Façana del Sir Thoma's, amb el característic logo de la discoteca EPA.

MARC SALGAS

És el dia de la revetlla de Sant Joan de 1993. La festa a la discoteca Sir Thoma's de Cassà de la Selva és a les acaballes. Albert Coll, el discjòquei de la sala, punxa un tema lent abans de tancar la revetlla. Sona Will you be there, de Michael Jackson. Els parroquians encara no ho saben, però aquesta serà l'última cançó que sonarà en aquest temple del ball cassanenc. El Sir Thoma's ja no obrirà més les portes. D'això ja en fa trenta anys.

Aquell tancament era el preludi de la desaparició d'un model d'oci que ara, en ple segle XXI, és vist gairebé com un arcaisme: el de les discoteques de poble i de diumenge a la tarda. Les molèsties que causaven als veïns i la tirada dels locals de la costa les van condemnar a l'extinció.

Amb el tancament del Sir Thoma's s'acabava una història que havia començat el 1910, quan Narcís Abellí va aixecar la Sala Galà al xamfrà dels carrers del Molí i de la Mel. L'edifici, just al centre de la població, va acollir balls i concerts fins que, als anys seixanta, Tomàs Grau, que va comprar la Sala Galà a Secundina Abellí, la va ampliar i renovar, li va canviar el nom –escollit per votació popular– i la va convertir en una discoteca moderna adaptada als gustos del jovent

de l'època. L'èxit va ser immediat i absolut. "Obríem a les cinc de la tarda i la cua per entrar arribava fins al Centro", explica Rafael Jiménez, el primer pinxadiscos del Sir Thoma's. Amb el "senyor Tomàs", trompetista de la Selvatana, va fer un tip de viatges a Perpinyà per adquirir àlbums que aquí arribaven més tard, tot i que també en comprava a les botigues Erato i Berdala de Girona. Els primers anys les sessions de discoteca es combinaven amb els balls d'orquestra, però finalment el pinxadiscos es va fer l'amo i senyor de la sala, que sempre va conservar els balcons des dels quals els pares controlaven que el jovent tingués una actitud decorosa. "Posava els Beatles, la Creedence, els Stones, els Bee Gees, Otis Redding... Alguns clients em deien que algunes cançons les sentien abans aquí que a Maddox", explica Jiménez.

El Sir Thoma's també pot presumir d'haver tingut la que potser sigui la primera dona que va fer de discjòquei a les comarques de Girona. Era Maria Carbó, xicota i futura esposa de Jiménez, que va fer ballar el Sir Thoma's els mesos que Jiménez va fer la instrucció militar a Sant Climent. Els anys setanta i vuitanta, Quim Cassà es va fer seva la cabina i va fundar Ràdio Saturn, que va proporcionar al Sir Thoma's molts dels seus discjòqueis posteriors, com ara Santi Bosch, Josep Maria Vilà, Carles Canyigueral o Albert Coll. Quim Cassà va establir horaris per als temes lents i ràpids, va fer sonar les estrelles soul de la Motown i fins i tot una mica de heavy metal perquè els peluts tinguessin "el seu moment de glòria". "Era un petit paradís enmig d'una vida una mica grisa", afirma Cassà. El moment de les lentes era el més propici per al flirteig. "Sempre dic que soc l'home que ha fet trempar més homes a Cassà, perquè sabia amb quines cançons s'aixecaven i ballaven", explica Jiménez. Això passava amb Je t'aime... moi non plus, una cançó que el "senyor Tomàs" es pensava que estava prohibida i que Rafel Jiménez assegura que Serge Gainsbourg i Jane Birkin la van enregistrar "cardant".

L'Ajuntament de Cassà va comprar el Sir Thoma's als descendents de Tomàs Grau el 1998. El 2003, ara fa vint anys, hi va inaugurar la nova biblioteca i les escoles de música i art.

Publicat a: El Punt, 22 d'agost de 2023

Font del document: <https://www.elpuntavui.cat/opinio/article/8-articles/2325678-guan-en-deiem-pinxadiscos.html>